

ÎNCHEIERE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Anatolii Borzineț,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Cet-Nord” împotriva lui Anatolii Borzineț cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Anatolii Borzineț și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 30 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 25 februarie 2016, SA „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolii Borzineț cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, Anatolii Borzineț este consumator al energiei termice furnizată de către SA „Cet-Nord”.

Menționează că, pârâtul a acceptat tacit serviciile acordate de SA „Cet-Nord”, iar în conformitate cu legea privind serviciile publice a gospodăriei comunale nr. 1402-XV din 24.10.2002, reclamanta este în drept să se adreseze în instanța de judecată către consumatorii ce nu au încheiat contracte.

Susține că, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 p. 18 (cu modificările prin Hotărârea Guvernului RM nr.707 din 20 septembrie 2011) consumatorul este obligat să achite integral plata pentru serviciul acordat în termenul stabilit până la data de 01 august a anului curent.

Afirmă că, în perioada 01 noiembrie 2012 – 30 aprilie 2015, pârâtului i-au fost acordate servicii de încălzire în sumă de 13381,17 lei, pe care refuză să le achite benevol.

Afirmă că, la data de 14 ianuarie 2016, s-a adresat către Anatolii Borzineț cu o pretenție solicitând achitarea datoriei creată, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită încasarea din contul pârâtului a datoriei în sumă de 13 381,17 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 411,44 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 30 iunie 2016, a fost admisă integral acțiunea și încasat din contul lui Anatolii Borzineț în beneficiul SA „Cet-Nord” a sumei de 13 381,17 lei, cu titlu de datorie și a sumei de 411,44 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că, potrivit pct. 10 al Regulamentului cu privire la modul pe prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de până la 01 august al anului de gestiune. Pe parcursul sezonului de încălzire plata lunară minimă achitată de consumator pentru încălzire va constitui 40 % din valoarea facturii livrate.

Prima instanță a conchis că, conform calculelor pentru perioada 01 noiembrie 2012 -30 aprilie 2015 plata pentru serviciile de încălzire la apartamentul nr.39 din str. Bulgară, 154, mun. Bălți care aparține cu drept de proprietate lui Anatolii Borzineț, a constituit suma de 15259,11 lei.

Totodată, prima instanță a stabilit că, pentru perioada 01 ianuarie 2013-01 aprilie 2015, pârâtul a achitat suma de 7650 lei, însă nu a prezentat careva probe precum că plățile achitate în contul datoriilor și serviciilor la energia termică, au fost achitate pe perioadele curente, ci nu pentru datoriile anterioare acumulate la plata serviciilor pentru energia termică, astfel a fost stinsă datoria care a ajuns prima la scadență.

La fel, prima instanță a stabilit că, din sumele achitate de pârât și anume 5772,06 lei, au fost stinse datoriile anterioare, iar suma de 1877,94 lei în contul datoriilor curente formate în perioada 01 noiembrie 2012-30 aprilie 2015.

Respingând argumentul pârâtului precum că acțiunea ar fi una prescrisă, prima instanță a argumentat că, potrivit pct. 10 al Regulamentului cu privire la modul pe prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, curgerea termenului de prescripție de 3 ani în cauza data a început de la data de 01 august 2013.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Anatolii Borzineț și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 24 ianuarie 2017, Anatolii Borzineț a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea încasării din contul lui a sumei de 13 381,17 lei cu emiterea unei noi hotărâri privind încasarea datoriei în sumă de 4648,45 lei.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Susține că, SA „Cet-Nord” nu a prezentat instanțelor ierarhic inferioare careva acte confirmative, referitor la formarea datoriei istorice de până la data de 01

noiembrie 2012, careva documente de calcul a restanței/datoriei lunare la plata energiei termice.

Mai susține că, plățile efectuate de către el în perioadele decembrie 2010 și începând cu noiembrie 2012, trebuie raportate anume la perioadele în care au fost efectuate.

Afirmă că, potrivit calculului prezentat de SA „Cet-Nord” raportat la achitățile efectuate de către el, datoria care urmează a fi impusă spre achitare este de 8888,50 lei, iar în legătură cu omiterea termenului de înaintarea a acțiunii și această sumă urmează a fi micșorată până la 4 648,45 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, instanța de apel la data de 04 noiembrie 2016, a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului (f. d. 89), și a fost recepționată de către acesta la data de 29 noiembrie 2016, fapt confirmat ștampila aplicată la plicul de recepționare a copiei deciziei contestate, anexat la materialele cauzei (f.d.99).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Anatolii Borzineț nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Anatolii Borzineț, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Anatolii Borzineț ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Anatolii Borzineț se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic